

47. Brautartunga	1 hlutir
48. Tungufell	0.5 —
49. Brenna	1.5 —
50. Iðunnarstaðir	1.5 —
51. England	2 —
52. Reykir	2 —
53. Hvítárvellir I	85 —
54. Hvítárvellir II	56 —
55. Hvítárvellir III	4 —
56. Hvanneyri	73 —
57. Hannes Ólafsson vegna Stafholts	6 —
58. Hermann Jónasson vegna Grímsár	60 —
59. Stöngin vegna Grímsár	60 —
60. Kristján Guðjónsson vegna Ölvaldsstaða	2 —

Alls 1910 hlutir.

Arðskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt falla úr gildi eldri ákvæði um sama efni.

Atvinnumálaráðuneytið, 11. nóvember 1947.

Bjarni Ásgeirsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Höfðakaupstað.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Takmörk hafnarinnar eru: Lína, sem hugsast dregin 300 m frá Höfðatá í réttvisandi vestur. Önnur lína frá vesturenda þessarar línu, því sem næst réttvisandi suður í Djúpnagg (fremsta djúpskerið) og þaðan til lands í Hrafnárós.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Til þess að standast kostnað við hafnarmannvirki og árlegan reksturskostnað, skal stofna hafnarsjóð. Í hafnarsjóð renna allar tekjur, sem ákveðnar eru með reglugerð þessari. Við lok hvers rekstursárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning sjóðsins og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlok næsta reikningsárs. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og hreppsreikningar. Fyrir 1. nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd Höfðahrepps frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári.

Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumála-

209 ráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda 18. nóv. og tekjuliðum.

3. gr.

Að nýafstöðnum hreppsnefndarkosningum skal hreppsnefnd Höfðahrepps kjósa 3 menn í hafnarnefnd, og jafnmarga til vara. Kjörtímabil hafnarnefndar er hið sama og hreppsnefndar. Hafnarnefnd sér um viðhald og endurbætur hafnarinnar og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta. Hafnarnefnd annast reikningshald og fjárvörzlu hafnarsjóðs, fyrir hönd hreppsnefndar, enda ber hreppsnefnd ábyrgð á eignum sjóðsins, sem öðrum eignum hreppsins, svo og öllum skuldbindingum sjóðsins.

4. gr.

Hafnarnefnd skal ráða hafnarvörð, er hefur þau störf undir umsjón hafnarnefndar, sem talin eru í þessari reglugerð, og annað, sem hafnarnefnd kann að fela honum vegna hafnarinnar. Skal hafnarnefnd gefa hafnarverði erindisbréf, er greini sem skýrast störf hans og skyldur.

Hafnarvörður sér um innheimtu allra hafnargjalda og annarra tekna hafnarinnar og skulu gjöldin greidd á skrifstofu hans.

Hafnarvörður skal í forföllum sínum setja mann, sem hafnarnefnd samþykkir, í sinn stað og skal sá maður hafa sama vald og hafnarvörður.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarvörður sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum tafarlaust skylt að hlýða boði hans og banni og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það til hafnarnefndar.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga um hafnarsvæðið, er bannað að dvelja þar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar fara fram.

7. gr.

Öll skot innan hafnarsvæðisins eru stranglega bönnuð.

8. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa á hafnarsvæðinu. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld, nema í eldavél skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu og affermingu þeirra og skal það greinilega auglýst. Álíti hafnarvörður að hætta geti stafað af fermingu og affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir. Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisölu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar í hvert sinn.

9. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né gera við gömul skip, nema með leyfi hafnarvarðar, og með þeim skilmálum, sem hann ákveður í samráði við hafn-

arnefnd. Bannað er að leggjum skipum upp í hafnarfjöruna, nema með leyfi hafnarvarðar.

209

18. nóv.

10. gr.

Óheimilt er að gera hafnarmannvirki, breyta eða auka við þau hafnarmannvirki, sem nú eru, og einnig fylla upp eða dýpka út frá landi, nema með samþykki hreppsnefndar, og gildir það leyfi því aðeins, að samþykki samgöngumálaráðuneytisins sé fyrir hendi. Sé leyfi þetta ekki notað innan tveggja ára frá veitingu, fellur það úr gildi.

11. gr.

Bannað er að kasta seglfestu, fiskúrgangi, ösku, kolum eða öðrum óþrifnaði í sjóinn frá skipum, er liggja við hafnarbryggjur eða á höfninni.

Óheimilt er einnig að leggja skolpleiðslur og annað frárennsli með útrás í skipa-kvína.

12. gr.

Óheimilt er að taka seglfestu, sand eða mól í landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarnefndar.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

13. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki eða afferma, mega aldrei liggja svo á höfninni, að tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa, og skulu í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarvarðar um það, hvar þau skuli leggjast.

Ekki má leggja skipum eða bátum svo nærri bryggjum, að eigi sé, að dómi hafnarvarðar, nægilegt svæði fyrir önnur skip að komast að eða frá, né heldur leggja netum eða duflum svo nærri bryggjum eða á höfninni, að aðgangur gerði skipum ógreiður. Skip mega aldrei leggja svo út frá sér strengi eða önnur festartæki, að umferð tálmi, enda skulu þau nota festarhringi og festarstólpa hafnarinnar.

14. gr.

Nú tregðast eigandi, skipstjóri eða umráðamaður báts eða skips að hlýða skipun hafnarvarðar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarvörður látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

15. gr.

Gufuskip eða önnur vélskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hættu af.

Skylt er að hafa tryggjar hlifur milli skips og bryggju.

16. gr.

Þeir, sem valdir verða að tjóni á bryggjunni eða öðrum mannvirkjum eða á áhöldum hafnarsjóðs, skulu bótaskyldir. Annað hvort greiði þeir tjónið með upphæð, er um semur við hafnarnefnd, eða viðgerðarkostnað samkvæmt reikningi. Um skaðabótaskyldu fyrir slíkt tjón fer eftir almennum reglum.

Takist ekki samningar um bætur, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, og skal þá krafa um það borin fram innan mánaðar frá því, er matsgerð lauk. Yfirmat skal fara fram af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn yfir mat greiði sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meir en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð, að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

209

18. nóv.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiða notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt, sem auðið er. Verði dráttur á því, getur hafnarvörður látið færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum. Verði andvirði hins selda skips ekki nægilegt til lúkningar kostnaði, er eigandi ábyrgur fyrir eftirstöðvunum.

17. gr.

V. KAFLI

Um notkun bryggjunnar.

18. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast að bryggjum hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip, sem sigla eftir fyrir fram auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, svo og afgreiðslubátar slíkra skipa, hafa forgangsrétt til afgreiðslu við bryggju, þó önnur skip liggja þar fyrir. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips ekki haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarvörður vísað skipum frá bryggju, áliti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

Ef ágreiningur ris, ræður hafnarvörður í hvaða röð skip komast að bryggju.

19. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða hafnarгарð, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, er nær liggja.

20. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða uppþyllingu og eigi annars staðar á landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burtu muni og vörur, jafnskjótt og hann krefst þess. Hafnarvörður getur heimtað gjöld eftir vörur, sem látnar eru liggja á landi hafnarsjóðs.

VI. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lagi.

21. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu og lagt er í lagi.

Hafnarvörður ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skuli vera og hvernig þeim skuli fyrir komið.

Nú sannar eigandi geymsluskipa með vottorði tveggja manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hætta af, vegna leka, þó það sé mannlaust, þá er honum leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja, án þess að menn séu í því á þeim tíma árs, er skipum er heimilt að vera án ljósa. Skylt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd eða hafnarvörður krefst þess.

Ljós skulu tendruð á skipum þessum, þegar hafnarvörður krefst þess.

22. gr.

Meðan skip liggur mannlaust á höfninni, skal ekki sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt, sem auðið er.

Eigi ber hafnarsjóður ábyrgð á skipum þeim, sem lagt er í lagi í höfninni.

VII. KAFLI
Um hafnsögugjald.

209

18. nóv.

23. gr.

Hafnarnefnd er heimilt að ákveða, að ekkert vöruflutningaskip eða farþegaskip megi sigla að bryggjum hafnarinnar, og innan skipakvía, nema eftir leiðsögn frá höfninni.

Hafnsögugjald skal vera sem hér segir:

Fyrir skip allt að 1000 rúml.	kr. 50.00
„———— 1000—2000 rúml.	— 75.00
„———— yfir 2000 rúml.	— 100.00

Hafnsögugjald þetta rennur í hafnarsjóð.

VIII. KAFLI
Um lestagjald.

24. gr.

- Skip, sem eru eign búsettra manna í Höfðakaupstað, og eru ekki í millilanda-siglingum, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, kr. 1.00 fyrir hverja brúttó-smálest, þó ekki lægra en kr. 50.00.
- Innlend fiskiskip greiði 15 aura fyrir hverja brúttó-smálest í hvert skipti, sem þau koma til hafnar, þó aldrei minna en kr. 5.00.
- Öll önnur skip, sem koma til hafnar, greiða 30 aura í lestagjald fyrir hverja brúttósmálest í hvert sinn, er þau koma til hafnar, þó með þeim undantekningum, sem um getur í 25. gr. Hafnarnefnd er heimilt að lækka gjald þetta, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.
- Af íslenskum geymsluskipum og veiðiskipum, þar sem unnið er úr sjófangi, t. d. síldarsöltun, og bræðsluskipum, skal gjalda aukagjald, kr. 0.75 af hverri brúttósmálest. Sama aukagjald skal greiða af íslenskum skipum, sem á höfninni safna í sig síld, sem ætluð er til bræðslu, og af íslenskum dráttarskipum slíkra skipa. Erlend skip, svo og dráttarskip þeirra, greiði þetta aukagjald þrefalt.
- Ef flutningsskip liggur lengur í höfn en 6 daga, skal það greiða lestagjald að nýju fyrir hverja 6 daga eða brot úr þeim. Þó skulu flutningaskip, sem bíða eftir saltsíldarfarmi, ekki greiða gjaldið, fyrr en eftir 10 daga.
Nú er skip veðurteppt, og telst sá tími ekki með.

25. gr.

Undanþegin lestagjaldi eru herskip, varðskip, björgunarskip, vitaskip, dýpk-unarskip, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiskip, skip, sem gerð eru út til vísinda-legra rannsókna, einnig skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, sjóskaða eða skemmda á einhvern hátt, nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur. Sama gildir og um skip, sem leita hafnarinnar til að setja á land sjúka eða látna.

IX. KAFLI
Um ljósagjald.

26. gr.

Öll skip, sem koma til hafnarinnar frá 1. ágúst til 14. maí, að báðum dögum meðtöldum, og hafnargjald greiða samkvæmt hafnarreglugerðinni, skulu greiða ljósagjald, sem hér segir:

- 209 a. Skip, sem um getur í 24. gr., a-lið, greiði 15 kr. á ári.
 18. nóv. b. Skip, sem getið er um í 24. gr., b-lið, skulu greiða í hvert sinn, er þau koma til hafnar, gjald, miðað við brúttó smálest, sem hér segir:

Skip allt að 50 smálestum	kr. 4.50
Skip 50 smál. og þar yfir	— 6.00

- c. Öll önnur skip greiði:

Skip undir 200 smál.	kr. 7.50
Skip frá 200—400 smál.	— 15.00
Skip yfir 400 smál.	— 45.00

Þó greiði farþegaskip yfir 400 smál., 2 aura af hverri brúttósmálest í hvert skipti.

- d. Bátar allt að 12 brúttósmálestum greiði hafnargjald, bryggjugjald og ljósagjald ..... kr. 3.00
 en bátar 12—25 smál. brúttó greiði ..... — 4.50
 hvert skipti, sem þeir leita hafnar.
 Vélbátar, 5 smál. og minni, sem heima eiga í Höfðakaupstað, greiði kr. 20.00 árlegt gjald.

Undanþegin þessu gjaldi eru sömu skip, sem ekki greiða lestagjald.

X. KAFLI

Um bryggjugjald.

27. gr.

Hvert skip, sem leggst við hafnargarð eða við bryggju eða við skip, sem liggur við bryggju eða hafnargarð, skal greiða 10 aura af hverri brúttósmálest skipsins. Gjaldið skal greiða fyrir hvern hálfan sólarhring, eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en kr. 5.00 í hvert sinn.

Skipstjóri, sem fer frá bryggju, án þess að greiða bryggjugjald skipsins, er sekur um brot á hafnarreglugerðinni.

Undanþegin þessu gjaldi eru sömu skip, sem ekki greiða lestagjald.

XI. KAFLI

Um vörugjald.

28. gr.

Vörugjald greiðist af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem um getur í 30. gr.

29. gr.

Vörugjald skal reikna eftir tölu, máli eða þyngd með umbúðum. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjalds, og skal skipstjóra eða afgreiðslumanni skylt að láta hafnarverði í té eftirrit af farmskrá. Hafi skipstjóri eða formaður báts farminn óskráðan, skal hann gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt. Þyki hafnarverði ástæða til, getur hann látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn við rannsóknina, ella hafnarsjóður. Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu umbúðum, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri vörutegund, sem hæst gjald greiðist af. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Lægsta gjald af hverri

sendingu er kr. 1.00. Ef vafi leikur á í hvaða flokki skuli telja einhverja vöru, ákveður 209
hafnarvörður það, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

18. nóv.

30. gr.

Undanþegin vörugjaldi eru þessar vörur:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda skal þess getið í farmskrá.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar til skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

31. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald 30 aurar hver 100 kg:
Kol, salt, sement.
2. flokkur. Gjald 35 aurar hver 100 kg:
Korn, mjölvara, molasykur, garðávextir, saltfiskur, síldarmjöl, lýsi, fiskimjöl, freðsild allsk., óunnið járn, eldfastur steinn og leir, eldavélar, þvottavélar, eldstór, miðstöðvarefni, járnþipur, bárujárn, saumur, gólf- og veggflísar, blý, vír, akkeri, kaðlar, kitti, menja, þakpappi, vélar og varahlutir til véla, fódurbætir, kalk, tilbúinn áburður, gærur, skinn, ull og aðrar slíkar vörur.
3. flokkur. 60 aurar hver 100 kg:
Olía, benzín, feiti, smjörlíki, bifreiðar, strigapokar, hessian, tvistur, garn, línur, önglar og önnur veiðarfæri.
4. flokkur. Gjald 1 kr. hver 100 kg:
Allar vörur, sem ekki heyra undir aðra flokka, og greiðast eftir þyngd.
5. flokkur. Gjald 10 aurar hvert ten.fet:
Timbur unnið og óunnið.
6. flokkur. Gjald 15 aurar hver:
Tómar tunnur og föt, uppsett og óuppsett
7. flokkur. Gjald 25 aurar hver tunna:
Kverkuð og hausskorin saltsild og matéssild.
8. flokkur. Gjald 35 aurar hver tunna:
Önnur sild.
9. flokkur. Gjald 50 aurar hver:
Sauðkindur, geitur, loðdýr.
10. flokkur. Gjald 1 króna hver gripur:
Nautgripir, hestar.

XII. KAFLI

Um aflagjald.

32. gr.

Af heildarafla skips greiðist 5 kr. af hverri smálest fiskjar, óslægðum, sem landað er á hafnarvæðinu, nema af sild. Af hverju máli síldar greiðist 35 aurar. Gjald þetta er kræft um leið og afla er landað, og greiðist það af eiganda skipsins eða umboðsmanni hans.

Skyldir eru skipstjórar og formenn að gefa hafnarverði upp heildarafla skips í hvert sinn. Ef það er ekki gert, skal hafnarvörður áætla gjaldið og innheimta samkvæmt þeirri áætlun. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á afla, þar til gjöldin eru að fullu greidd.

33. gr.

Hafnarsjóður hefur einkarétt á vatnssölu til skipa á hafnarsvæðinu. Þeir, sem ekki hafa gert sérstaka samninga um kaup á vatni frá vatnsveitu hafnarinnar, skulu greiða 5 kr. fyrir smálest, þó aldrei minna en 10 kr.

XIII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

34. gr.

Móttakandi greiði vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, en sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu gjaldsins. Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið á höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

35. gr.

Formaður báts og skipstjóri skips ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda á skipi sínu.

36. gr.

Öll gjöld til hafnarsjóðs samkv. þessari reglugerð, svo og sektir allar og bætur, hafa lögtaksrétt, og hefur hafnarsjóður haldsrétt í skipum og bátum fyrir greiðslu. Skipstjóri eða formaður, sem fer með skip sitt úr höfninni án þess að greiða lög-mæt hafnargjöld, sektir eða bætur hefur gerzt sekur um brot á reglugerð þessari. Undanþágu frá þessu má þó veita, sé trygging, er hafnarnefnd tekur gilda, sett fyrir greiðslunni.

37. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða frá 20—10000 króna sektum, nema þyngri refsing liggji við eftir almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

38. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið með sem almenn lögreglumál.

39. gr.

Með reglugerð þessari er felld úr gildi hafnarreglugerð fyrir Skagastrandarkauptún frá 1. ágúst 1936.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 18. nóvember 1947.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.